

[Lawaetz]

me til at indse, at lønforhøjelse gennem skattelettelser og besparelser i det offentlige vil blive resultatet for eller senere. Her hjælper jobskabelse, jobtilbud, efterløn og anden form for kunstig nedsættelse af arbejdsløsheden ikke et klap. Det er i virkeligheden lidt enfoldigt og til en vis grad at stikke folk blå i øjnene stadig at tænke i de samme baner. Hr. Ninn-Hansen var inde på, at der ikke er noget nyt i det, der kommer frem; man trækker lidt fra og lægger lidt til. Jævnfør vor nyeste vismands udtalelser, som naturligvis allerede er kritiseret af socialdemokratiske ministre.

Det, der er det vigtigste, er og bliver at forbedre konkurrenceevnen. Det er interessant, at velbegavede folk som arbejdsministeren og – selvfølgelig i mere begrænset omfang – undertegnede kan tænke så helt forskelligt, for jeg tror virkelig, at arbejdsministeren på dette område tænker så snævert partipolitisk, at han selv tror på, at han med sit udmærkede forslag kan forbedre konkurrenceevnen. Jeg er egentlig skuffet over den manglende logik i arbejdsministerens redegørelse. Der tales om en »drøftelse af en ejendomsretsreform baseret på en deling af virksomhedernes overskud«, og i den forbindelse nævnes det, at virksomhedernes mulighed for indtjening må forbedres. Er der virkelig nogen, der for alvor tror – selv hr. Hans Jørgen Jensen – at en virksomheds indtjening forbedres ved at konfiskere en del af overskuddet? Senere siges:

»For at sikre, at en forbedret indtjening i virksomhederne ikke fører til oget gevinst for de enkelte virksomheder på de ansattes bekostning og således medvirker til at skabe en kloft mellem virksomhedsejerne og lønmodtagerne...«

Hvad er det for snak? Virksomhederne kan ikke drives og kan ikke investere uden overskud. Jo større overskud, jo sundere virksomhed og jo flere arbejdspladser. Den omtalte kloft eksisterer efter min opfattelse mest i en teoretisk politikers fantasi. Som hovedregel har lønmodtagerne det bedst i de virksomheder, der går godt.

Det alvorligste problem, vi drøfter her, er mere end partipolitisk. Det drejer sig om, om Danmarks erhvervsliv gradvis skal socialiseres, om man skal angribe den grundlovssikrede ejendomsret og langsomt overføre kapi-

talet til folket, skabe en rendyrket socialistisk stat. Det er i en noddskal sagen.

Man vil naturligvis sige, at jeg overdriver. Men gør jeg det? Efter de skitser, vi kender, vil ordningen det første år give 1 mia kr. til fællesfonden. Næste år bliver det naturligvis mere på grund af forrentning af den første milliard osv. osv., og sigtet er, har hr. Hans Jørgen Jensen sagt, 5 pct. af lønsummen. Det er således ikke svært at regne ud, hvornår en bestyrelse bestående af LOs top bestemmer over Danmarks erhvervsliv.

LO støtter sig på den allerede omtalte undersøgelse fra Århus, men sagen er jo, at det springende punkt i undersøgelsen har man slet ikke taget fat på. Det er og bliver den centraliserede fond eller fællesfonden – kald det, hvad man vil. Får medarbejderne nogen sinde penge ud af denne fond? Ja, måske når han eller hun er dod. Er en medarbejder i en sund virksomhed med pænt overskud interesseret i, at dette overskud f.eks. bruges til at holde det elendige stålvalseværk i Frederiksværk i live? Man glemmer, at også overskud skal deles. Man glemmer, at der stadig væk er virksomheder, der forrenter deres egenkapital langt, langt dårligere end f.eks. en investering i statspapirer. Man glemmer, at der hver dag er virksomheder, der går konkurs. Så det er i høj grad risikovillig kapital, der skal bruges her.

Det er også svært for os at forstå, hvad de offentligt ansatte i og for sig har med den overskudsdeling at gøre. Man har lyst til at spørge: skal de arbejdsløse også have andel i det? Skal de offentligt ansatte deltage, skal de vel også være med til at betale. Hvor kommer de penge fra? Ja, de kan kun komme fra de stakkels skatteydere. Hvor ellers? For det er dem, der lønner de offentligt ansatte.

Det er svært for nogle af os at finde fornuft i det. Det er også svært for nogle af os at se noget virkelig nyt. Det har været svært for LO igennem mange år med ofring af mange penge og et stort arbejde at sælge deres egen idé, som går ud på, at OD skulle kunne redde landet. I Aktuelt's leder den 23. april 1981 har jeg læst:

»Fællesfonden skal sikre de ansattes midler, beskytte deres opsparede andel af overskuddet.«

Er den danske lønmodtager så enfoldig, at han værdsætter denne barnepigementalitet?